

ÉNEK BALASSI BÁLINTRÓL

Pompás testű, almásderes kancán
igazi férfi vágat,
viszi a verscsodákat...
S kémleli az édes haza egét,
a török félhold fénye
nagyon bántja szemét...
Régóta már jég veri a határt,
a vihar tigriskölykei
fogukat hullatják.

P S A L M U S L;

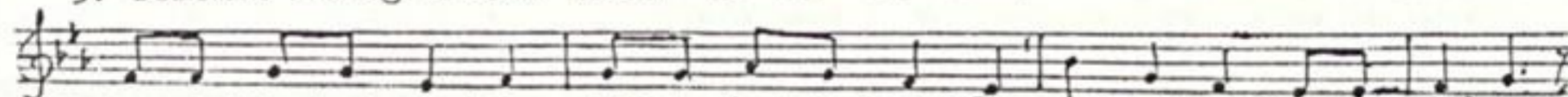
/Balassi Bálint verse/

A költő születésének 450. évfordulója alkalmából 2004. pünkösdjére
megzenésítette:

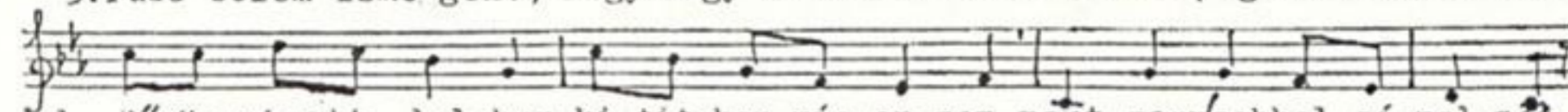
Balogh Ferenc

1. Végte-len irgal--mú ó te nagy hatal-mú Isten, légy már kegyel--mes!
2. Csak néked vétkeztem, bűnt el-lened töt-tem, ó kegyel-mes Is-te--nem,
3. Teremts ismét be-nem terem-tő Is-te-nem, tiszta szűvet kegyes-sen,

1. Ontsd ki mindenestől jódot rám keb-led-ből, mert la mely veszedel-mes
2. Kit semmi ra-vaszság nem csalhat|s álnokság rejtve (e--lőt)ted nincs, (ad. it.)
3. Púdd belém isme-gént, hogy nagy szívem szerint lelkem (i-gazt sze-ressen.

1. Bűnöm mi-att lel-kem, ki tit-kon rág en-gem, mert nagy/sebbel sé-rel-més.
2. Mert a nagy kék Ég-ből, mint kirá--lyi székből látod, mit mivel minden.
3. Engem romlott sze-gént, rossz érdemem szerint ha-ra-god el ne ves--sen.

Balogh Ferenc veszprémi kórusvezető műve